

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 184 (XXVIII) — Nr. 310

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 22 aprilie 2016

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI	
12.	— Hotărâre pentru aprobarea Cartei albe a apărării	2–14
	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
3.600.	— Ordin al ministrului educației naționale și cercetării științifice pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.179/2015 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 4 mai—26 iulie 2015, începând cu anul școlar 2015—2016	15

HOTĂRÂRI ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE
pentru aprobarea Cartei albe a apărării**

În temeiul prevederilor art. 6 alin. (3) din Legea nr. 203/2015 privind planificarea apărării,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Carta albă a apărării, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 11 aprilie 2016, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IOAN CHELARU

București, 11 aprilie 2016.
Nr. 12.

ANEXĂ**CARTA ALBĂ A APĂRĂRII****Cuprins****Introducere**

CAPITOLUL 1

Evaluarea mediului de securitate

CAPITOLUL 2

Obiectivele politicii de apărare

CAPITOLUL 3

Misiunile și cerințele specifice pentru Armata României

CAPITOLUL 4

Principalele direcții de dezvoltare a capacităților de apărare

CAPITOLUL 5

Politicile privind managementul integrat al resurselor de apărare

CAPITOLUL 6

Resursele financiare**Considerații finale**

„Armata este subordonată exclusiv voinței poporului pentru garantarea suveranității, a independenței și a unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale.”

— *Constituția României* —

Introducere

Conform Legii privind planificarea apărării nr. 203/2015, Carta albă a apărării, denumită în continuare *Carta albă*, este documentul de planificare a apărării la nivel departamental care are ca scop îndeplinirea prevederilor Strategiei naționale de apărare a țării și implementarea obiectivelor de apărare stabilite de Programul de guvernare. Carta albă este elaborată de Ministerul

Apărării Naționale, însoțită de Guvernul României, avizată de Consiliul Suprem de Apărare a Țării și aprobată de Parlament, conform legii, pentru un orizont de 4 ani (2015—2019).

În mod concret, prezentul document a avut în vedere Strategia națională de apărare a țării pentru perioada 2015—2019, aprobată de Parlament la 23 iunie 2015, Programul de

Guvernare 2013—2016, Programul de acțiuni al Guvernului pentru perioada 2014—2016 și documentele relevante la nivelul NATO și UE. La elaborarea Cartei albe s-a avut în vedere o serie de factori importanți, precum: evoluțiile mediului de securitate, lecțiile desprinse din operațiile militare curente, Conceptul strategic al NATO și alte documente politico-militare aliate, viziunea strategică asumată de Uniunea Europeană în cadrul Tratatului de la Lisabona și al altor documente programatice relevante ale UE, impactul situației economico-financiare asupra bugetului de stat, precum și revizuirea strategică a apărării prevăzută în Programul de guvernare.

Actuala Cartă albă este primul document de planificare a apărării elaborat în baza noii legi care stabilește obiectivele politicii de apărare — politica sectorială în domeniul apărării naționale, măsurile și acțiunile pentru îndeplinirea acestor obiective, misiunile și cerințele specifice pentru Armata României, principalele direcții de dezvoltare a capacităților, politicile privind managementul integrat al resurselor de apărare, precum și planul strategic de cheltuieli care descrie resursele financiare ce urmează a fi asigurate pe durata mandatului Guvernului. Cu privire la aspectele financiare, documentul are în vedere Declarația NATO adoptată cu prilejul Reuniunii la nivel înalt din Țara Galilor din septembrie 2014 și Acordul politic național privind creșterea finanțării pentru apărare, care prevede alocarea, începând cu 2017, pentru o perioadă de 10 ani, a minimum două procente din produsul intern brut pentru apărare.

Carta albă are rolul de a evidenția schimbările semnificative la nivelul mediului internațional de securitate. Astfel, apartenența României la spațiul european și euroatlantic a impus transformarea continuă a societății românești, inclusiv a organismului militar. În acest sens a fost realizată revizuirea strategică a apărării — proces politico-militar de analiză și evaluare prin care se fundamentează luarea deciziilor în domeniul apărării și îndeplinirea obiectivelor stabilite, pe baza unei abordări pragmatice a rolului forțelor armate în contextul noului mediu de securitate, marcat de schimbări profunde și complexe, precum și de constrângeri de natură financiară.

Procesul de revizuire strategică a apărării a vizat identificarea soluțiilor optime de asigurare a capacităților necesare statului român pentru promovarea și protejarea intereselor naționale în fața riscurilor și amenințărilor curente, a celor aflate în dezvoltare și a celor viitoare, îndeplinirea angajamentelor în planul securității și apărării asumate de țara noastră în cadrul NATO și UE, precum și față de alte organisme internaționale și autorități publice naționale.

În acest context, structura revizuită de forțe va răspunde cerințelor operaționale, în concordanță cu prevederile Programului privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2027 și în perspectivă și cu standardele NATO.

Documentul conține elemente de continuitate strategică și evidențiază relevanța calității de membru NATO și UE din perspectiva angajamentelor operaționale efective, participarea la inițiativele privind dezvoltarea capacităților de apărare derulate sub egida celor două organizații, precum și contribuțiile în cadrul proceselor de decizie europene și euroatlantice.

O secțiune importantă a documentului este dedicată managementului resurselor de apărare, acesta fiind prezentat într-o abordare modernă, multianuală, cu accent pe planificarea integrată a apărării, în scopul stabilirii capacităților militare și de coordonare a realizării/dezvoltării și menținerii acestora, pentru îndeplinirea obiectivelor politicii de apărare.

Interesele naționale de securitate, definite în Strategia națională de apărare a țării, cuprind: garantarea caracterului național, a suveranității, independenței, unității și indivizibilității statului; apărarea integrității și inalienabilității teritoriale a țării; apărarea și consolidarea democrației constituționale și a statului

de drept; protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale tuturor cetățenilor și garantarea siguranței lor; garantarea dreptului la păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității etnice, culturale, lingvistice și religioase a persoanelor aparținând minorităților naționale; valorificarea resurselor și a poziționării geostrategice ale țării noastre în vederea atingerii nivelului de bunăstare la care cetățenii sunt îndreptățiți; reducerea decalajelor de dezvoltare și reconstrucția marilor sisteme publice; asigurarea ireversibilității apartenenței la sistemul de apărare colectivă transatlantic; consolidarea Uniunii Europene și participarea activă la procesele de integrare în interiorul acesteia.

Obiectivele naționale din domeniul apărării, stabilite prin Strategia națională de apărare a țării, sunt: consolidarea capacității naționale de apărare menite să asigure integritatea teritorială, suveranitatea și independența României, precum și securitatea poporului român; buna funcționare a justiției și asigurarea ordinii de drept; asigurarea eficienței sistemelor naționale de prevenire și gestionare a situațiilor de criză, interne și externe, militare sau de natură civilă; consolidarea securității și protecției infrastructurilor critice — energetice, de transport și cibernetice; dezvoltarea capacităților de combatere a amenințărilor asimetrice; promovarea identității naționale, inclusiv prin prezervarea și valorificarea patrimoniului cultural și natural; consolidarea profilului României în NATO și Uniunea Europeană, prin contribuții atât conceptuale, cât și operaționale; respectarea principiilor și valorilor fundamentale ale Uniunii Europene; consolidarea parteneriatelor strategice, în mod deosebit cu Statele Unite ale Americii; asigurarea securității în regiunea Mării Negre; aprofundarea cooperării cu statele vecine și cu cele din flancul estic al NATO; intensificarea cooperării regionale în domeniul apărării; susținerea parcursului european al Republicii Moldova; promovarea intereselor politice, economice și de securitate în regiuni de relevanță strategică pentru țara noastră.

Interesele naționale de securitate și obiectivele naționale din domeniul apărării constituie fundamentul obiectivelor politicii de apărare și al misiunilor stabilite pentru Armata României.

În contextul implementării conceptului de securitate națională extinsă, apărarea națională trebuie abordată dintr-o perspectivă integratoare și multidimensională, în interdependență cu celelalte dimensiuni ale securității — ordinea publică, informațiile și contrainformațiile, diplomația, managementul situațiilor de criză, educația, sănătatea și demografia.

CAPITOLUL 1

Evaluarea mediului de securitate

La nivel global, mediul de securitate se află într-o continuă transformare, care se reflectă în accentuarea interdependențelor în relațiile internaționale și dificultatea delimitării riscurilor și amenințărilor clasice de cele asimetrice și hibride.

Predictibilitatea redusă a evoluțiilor crizelor regionale și nerespectarea principiilor de drept internațional de către unii actori statali sau nonstatali complică situația regională de securitate și determină creșterea riscurilor și amenințărilor.

Mediul internațional de securitate

Potrivit evaluărilor avansate de Strategia națională de apărare a țării pentru perioada 2015—2019, mediul global de securitate se află într-o dinamică accentuată, care face dificilă delimitarea clară între riscurile și amenințările de tip clasic și cele asimetrice sau hibride, iar accentuarea caracterului de interdependență, instabilitatea și impredictibilitatea la nivelul sistemului de relații internaționale sunt aspecte care definesc paradigma actuală a securității și apărării.

Evoluțiile din mediul de securitate global vor fi dominate de tendințe complexe cu importanță majoră, respectiv: reconfigurarea jocurilor geostrategice regionale și globale; reafirmarea forței militare ca factor de putere în politica internațională; dezvoltarea tehnologiei informației; resurgența naționalismului și a extremismului; fragmentarea etnico-religioasă și radicalizarea ideologică, cu implicații în amplificarea fenomenului terorist; adaptarea infrastructurii critice la nevoile actuale.

În anticiparea și prevenirea problemelor de securitate la nivel internațional un rol important îl au organizațiile internaționale, atât în ceea ce privește consultarea, cât și decizia privind rezolvarea unor crize regionale. Acțiunile de încălcare a regimului internațional al tratatelor și înțelegerilor în domeniul înarmării, privind dislocarea și staționarea de capacități militare, precum și a măsurilor de creștere a încrederii și securității în plan regional și internațional pot genera reconfigurări turbulente la nivelul relațiilor internaționale.

Conflictul și crizele regionale din zone precum Europa de Est, Balcanii de Vest, Orientul Mijlociu și nordul Africii tind să se interconecteze, putând genera efecte cumulative care impun adaptarea strategiilor de securitate și apărare la nivelul statelor și organizațiilor regionale și internaționale. Postura agresivă a unor actori statali sau nonstatali continuă să se manifeste prin acțiuni generatoare de insecuritate și dezechilibre la nivel regional și global. Strategiile pe termen lung urmărite de către aceștia sunt marcate de impredictibilitate și pot produce surprize în plan strategic.

Criza economico-financiară și crizele de securitate din Orientul Mijlociu și nordul Africii au condus la agravarea problemelor sociale, generând amplificarea fluxurilor de imigranți către statele membre ale Uniunii Europene. Asemenea fenomene au impact direct asupra dezvoltării fenomenului terorist și al crimei organizate transfrontaliere, cu predilecție a traficului ilegal de arme, traficului de droguri și persoane, precum și proliferării armelor de distrugere în masă, a tehnologiilor și materialelor nucleare.

În acest context complex, securitatea și, în mod implicit, apărarea excedează sferii de responsabilitate a unui singur stat. Astfel, se impune stabilirea unor măsuri pentru a asigura predictibilitate, coerență și consistență în întrebuintarea instrumentelor naționale de putere, atât independent, cât și în cadrul aliat și al Uniunii Europene, pentru managementul unor posibile situații de criză.

În prezent, prin apartenența la sistemul de valori euroatlantic, România beneficiază de cele mai puternice garanții de securitate din întreaga sa istorie. Garantul principal al securității României rămâne Alianța Nord-Atlantică, ale cărei politici și capacități se bazează pe principiile solidarității și indivizibilității aliate, menținerea solidității relației transatlantice, angajamentele ferme ale SUA pe continentul european, ca și pe consolidarea parteneriatelor Alianței. NATO se confruntă în prezent cu o serie de provocări fără precedent în ultimele două decenii, ca urmare a apariției unor noi crize de securitate în regiuni precum estul Europei, Orientul Mijlociu și nordul Africii.

În estul continentului, Federația Rusă depune eforturi pentru consolidarea statutului de mare putere la nivel regional, afectând traiectele europene și euroatlantice ale unor state precum Ucraina, Republica Moldova și Georgia.

În Regiunea Extinsă a Mării Negre, acțiunile de încălcare a normelor de drept internațional, prin punerea în discuție a ordinii internaționale, conservarea conflictelor înghețate, anexarea ilegală a Crimeii și intensificarea prezenței militare în regiune, au readus în atenția NATO consolidarea misiunii sale fundamentale — apărarea colectivă și validitatea aranjamentelor de securitate încheiate cu Rusia la sfârșitul secolului XX.

Regiunea Balcanilor de Vest este marcată de o tendință de perpetuare a instabilității, în pofida dorințelor statelor de integrare europeană. Menținerea la nivel regional a unui anumit potențial de destabilizare, cu rădăcini etnico-religioase, favorizează emergența extremismului, pe fondul posibilei întoarceri a luptătorilor străini care activează sub steagul unor organizații teroriste în Orientul Mijlociu și nordul Africii.

România, în calitate de stat membru al NATO și UE, trebuie să continue și să își intensifice eforturile naționale pe dimensiunea de apărare și securitate, în coerență cu ceilalți aliați și parteneri, să își respecte angajamentele internaționale pentru creșterea credibilității și a profilului regional, menținându-și statutul de furnizor de securitate.

Riscuri și amenințări

Principalele riscuri și amenințări la adresa securității naționale, cu impact asupra domeniului apărării, vizează o abordare extinsă, în contextul existenței unui mix de componente neconvenționale și convenționale.

Riscul unei agresiuni militare convenționale, de joasă intensitate, dar persistentă, are o probabilitate redusă, însă poate avea un impact major asupra României sau a aliaților săi și constituie un element de interes pentru apărarea națională.

Constituirea și dislocarea unor structuri militare în proximitatea României de către unele state care nu sunt membre ale Alianței Nord-Atlantice, concomitent cu derularea unor procese de reorganizare, modernizare și înzestrare cu sisteme de armamente și mijloace de luptă moderne, de dezvoltare a capacităților forțelor speciale cu mobilitate ridicată, a infrastructurii militare și de intensificare a exercițiilor militare de amploare nenotificate, reprezintă factori de risc la adresa securității regionale.

Menținerea conflictelor înghețate în Regiunea Extinsă a Mării Negre și posibilitatea apariției de noi astfel de conflicte în proximitatea României au potențialul de a proiecta efecte negative la nivel regional. Totodată, existența și perpetuarea tensiunilor interetnice și a dezechilibrelor regionale sau locale în zonele de proximitate și de interes ale României pot conduce la declanșarea unor conflicte.

În prezent, România nu se confruntă cu o amenințare teroristă directă, iminentă și explicită. Cu toate acestea, apropierea geografică de zonele în care fenomenul terorist se manifestă pregnant și participarea țării noastre la acțiunile de stabilizare/reconstrucție din unele zone de criză și conflict pot constitui factori favorizanți ai unor eventuale acțiuni neconvenționale la adresa țării noastre.

Contingentele naționale care participă la misiuni în afara teritoriului României, conform angajamentelor statului român, vor fi în continuare expuse riscurilor și amenințărilor convenționale și neconvenționale generate de acțiunile forțelor, organizațiilor și grupărilor extremist-teroriste.

Radicalismul cu origini în zona Orientului Mijlociu și nordul Africii și conexiunile cu activitățile de crimă organizată de pe continentul european se vor amplifica odată cu reîntoarcerea „luptătorilor europeni” către statele de origine/rezidență.

În strânsă conexiune cu mijloacele și formele de manifestare a terorismului, criminalitatea transfrontalieră induce riscul traficării de armament și muniții.

Proliferarea armelor de distrugere în masă, a tehnologiilor și materialelor nucleare, precum și a mijloacelor letale neconvenționale va reprezenta în continuare un factor extern de risc.

Dezvoltarea potențialului de utilizare a mijloacelor chimice, biologice, radiologice și nucleare, ca instrument de descurajare și mijloc de promovare a intereselor politice sau ideologice, rămâne o preocupare importantă a unor actori statali și nonstatali. Combinația dintre armele de distrugere în masă și vectorii purtători de muniții clasice este estimată drept unul

dintre cele mai importante riscuri la adresa securității euroatlantice.

Atacurile cibernetice înregistrează o amplificare fără precedent și reprezintă o importantă categorie de amenințări cu un caracter global, dificil de identificat și de contracarat. Creșterea frecvenței și complexității acestora poate genera prejudicii grave sistemelor informatice, având un impact direct asupra infrastructurii critice, inclusiv în domeniul securității și apărării. Foarte probabil, pentru amplificarea rezultatelor, atacurile cibernetice vor fi combinate cu unele acțiuni specifice, în special campanii subversive, acțiuni de spionaj sau acte de sabotaj.

CAPITOLUL 2

Obiectivele politicii de apărare

Obiectivele politicii de apărare pentru perioada 2015—2019:

- Dezvoltarea capabilităților de apărare robuste;
- Creșterea credibilității strategice în cadrul NATO și al UE;
- Consolidarea parteneriatelor strategice, în mod deosebit cu Statele Unite ale Americii;
- Dezvoltarea relațiilor de cooperare internațională în plan bilateral, regional și în cadrul organizațiilor internaționale;
- Sprijinirea altor autorități publice în gestionarea situațiilor de urgență.

Politica de apărare reprezintă un ansamblu coerent și coordonat de măsuri și acțiuni care vizează realizarea obiectivelor naționale de securitate și a obligațiilor asumate pe plan internațional în domeniul apărării, prin utilizarea tuturor instrumentelor de natură politică, diplomatică și militară mobilizate de Ministerul Apărării Naționale pentru realizarea lor.

Scopul fundamental al politicii de apărare este asigurarea deciziilor și acțiunilor în domeniul apărării care să permită garantarea suveranității, independenței, unității și integrității teritoriale a României. În vederea realizării acestuia, este necesară operaționalizarea obiectivelor naționale de securitate circumscrise domeniului apărării, stabilite prin Strategia națională de apărare a țării, Programul de guvernare, precum și a celor rezultate din documentele de planificare a apărării adoptate la nivelul NATO și al Uniunii Europene.

Bazate pe principiul cooperării și dialogului și adaptate cerințelor actualului mediu de securitate, obiectivele politicii de apărare sunt fundamentate pe necesitatea consolidării cooperării politico-militare și continuarea procesului de modernizare a forțelor armate ale României.

Pentru îndeplinirea obiectivelor politicii de apărare se vor avea în vedere cu precădere:

- valorificarea poziției geostrategice în scopul creșterii rolului geopolitic al României în cadrul NATO și UE;
- consolidarea relațiilor în cadrul parteneriatelor strategice, în special a celor cu Statele Unite ale Americii;
- fructificarea oportunității de promovare a statutului României ca pilon regional de stabilitate în flancul estic al Alianței;
- promovarea securității prin cooperare, dezvoltarea dialogului strategic și a schimbului de informații în domeniul militar;
- implementarea modelului interinstituțional de asigurare a securității naționale;
- gestionarea eficientă a tuturor resurselor (umane, financiare și materiale) disponibile.

Dezvoltarea capabilităților de apărare robuste

Primul obiectiv al politicii de apărare a României vizează dezvoltarea și optimizarea capabilităților de apărare, condiție esențială în vederea implementării și îndeplinirii celorlalte obiective asumate. În acest sens, scopul fundamental îl reprezintă realizarea unor capabilități credibile, flexibile și eficiente, destinate descurajării unei agresiuni împotriva

României și articulării unui răspuns adecvat la provocările actuale și viitoare ale mediului de securitate.

Calitatea de stat membru NATO și UE a României a determinat schimbarea rolului și misiunilor forțelor armate.

Optimizarea capabilităților de apărare se va realiza prin implementarea prevederilor Programului privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2027 și în perspectivă, având ca rezultat o structură de forțe și capabilități cu un grad sporit de sustenabilitate și interoperabilitate, flexibile, robuste, mobile, superioare din punct de vedere tehnologic, rapid dislocabile în teatru și capabile a fi angajate în operații.

Procesul de dezvoltare a capabilităților militare va urmări utilizarea în mod eficient a resurselor disponibile prin stabilirea priorităților, atât în privința capabilităților ce se pot realiza prin eforturi naționale, cât și a celor dezvoltate în comun cu alte state membre sau aliate în format multinațional (NATO, UE sau alte formate de cooperare agreeate în context aliat sau european).

Prioritizarea alocării resurselor în vederea dezvoltării capabilităților de apărare va urmări consolidarea profilului României în NATO și Uniunea Europeană, prin contribuții naționale, în conformitate cu prioritățile comun agreeate în cadrul celor două organizații.

Creșterea credibilității strategice în cadrul NATO și al UE

Conform Strategiei naționale de apărare a țării, unul dintre obiectivele naționale de securitate vizează consolidarea profilului țării noastre în NATO, prin contribuții operaționale și conceptuale.

În consecință, pentru consolidarea profilului strategic în NATO se vor avea în vedere următoarele direcții de acțiune:

- implementarea coerentă a măsurilor din Planul de acțiune al Alianței pentru creșterea capacității operaționale (Readiness Action Plan/RAP), precum și pregătirea și punerea la dispoziția Alianței a capabilităților pentru Forța consolidată de răspuns a NATO (Enhanced NATO Response Force/ENRF);

- intensificarea acțiunilor pentru operaționalizarea și funcționarea optimă, pe teritoriul statului român, a structurilor aliate de comandă-control (Comandamentul Diviziei Multinaționale pentru Sud-Estul Europei — Multinational Division South-East Headquarters/MND SE HQ, Unitatea de integrare a forțelor NATO — NATO Forces Integration Unit/NFIU și Modulul NATO de comunicații și informatică dislocabil), concomitent cu evidențierea importanței acestor structuri în cadru aliat;

- participarea la procesul de adaptare strategică, pe termen lung, a Alianței la noul context de securitate;

- continuarea participării la operațiile și misiunile aliate — efortul operațional se va concentra pe teatrul de operații din Afganistan, context în care vom sprijini toate demersurile aliate necesare pentru asigurarea succesului implicării NATO în această țară. În funcție de evoluția evenimentelor ne vom adapta contribuția/participarea cu forțe pentru a răspunde optim cerințelor aliate;

- creșterea profilului strategic al Mării Negre în context aliat, în principal prin intensificarea cooperării specifice cu statele membre NATO, având ca obiectiv principal asigurarea prezenței navale aliate în acest bazin maritim și evidențierea importanței regiunii pentru securitatea euroatlantică;

- respectarea angajamentelor României în calitate de stat membru NATO prin realizarea capabilităților asumate prin procesul aliat de planificare a apărării, concomitent cu identificarea celor mai potrivite modalități de a contribui la diminuarea deficitelor de capabilități identificate în cadrul acestui proces;

- continuarea participării la inițiativele de dezvoltare a capabilităților în cadru multinațional („Smart Defence” și „Framework Nation Concept”). De asemenea se vor avea

permanent în vedere optimizarea și îmbunătățirea participării noastre la aceste inițiative, prin identificarea și angajarea în noi proiecte care răspund intereselor naționale;

— optimizarea contribuțiilor naționale la capacitățile majore ale Alianței (Capabilitatea aliată de supraveghere terestră/Allied Ground Surveillance — AGS, Capabilitatea de transport aerian strategic — Strategic Airlift Capability — SAC, Flota aeriană de supraveghere și avertizare timpurie/NATO Airborne Early Warning — NAEW);

— asigurarea unei contribuții substanțiale la implementarea și buna funcționare a Structurii de comandă a NATO — încadrarea posturilor alocate României cu personal pregătit pentru a participa la îndeplinirea atribuțiilor comandamentelor aliate;

— onorarea obligațiilor financiare ce derivă din statutul României de membru NATO;

— continuarea și creșterea contribuțiilor naționale la evaluările de securitate aliate;

— continuarea participării la exerciții și activități de instruire în comun — participarea activă la Inițiativa Forțelor Interoperabile (Connected Forces Initiative/CFI) și la exercițiile înscrise în Programul militar de instruire și exerciții (Military Training & Exercise Program/MTEP); identificarea exercițiilor naționale care pot fi conectate cu cele planificate la nivel NATO și desfășurarea în comun a acestora;

— consolidarea contribuției în cadrul parteneriatelor NATO prin concentrarea efortului pe îndeplinirea angajamentului asumat prin Inițiativa de consolidare a capacităților pentru apărare (Defence Capacity Building/DCB) pentru R. Moldova și Georgia, urmărindu-se identificarea unui nivel de ambiție privind dezvoltarea capacităților pentru angajarea consistentă în acest domeniu;

— intensificarea eforturilor la nivel național și aliat pentru asigurarea infrastructurii în vederea realizării condițiilor pentru prepoziționarea echipamentelor militare ale aliaților.

În cadrul UE se va urmări dezvoltarea profilului României, inclusiv în perspectiva asumării Președinției semestriale a Consiliului UE în a doua jumătate a anului 2019, atât prin participarea activă la procesul de luare a deciziilor în cadrul Politicii de securitate și apărare comună (PSAC) și la procesul de dezvoltare a capacităților în formatele de cooperare multinațională oferite de Agenția Europeană de Apărare, cât și prin contribuția la operațiile și misiunile desfășurate sub egida UE.

Direcțiile de acțiune pe această dimensiune vor viza:

— consolidarea poziției României în cadrul mecanismelor decizionale cu impact asupra Politicii de securitate și apărare comună/PSAC prin promovarea și susținerea punctelor de vedere naționale cu privire la problematicile generate de noul context geopolitic și de dinamica situației de securitate la nivel regional, european și global;

— asigurarea contribuției cu forțe și capacități militare și civile la operațiile și misiunile UE, printr-o echilibrare a efortului național, conform intereselor strategice ale României și în funcție și de alte angajamente asumate în plan internațional;

— identificarea și promovarea priorităților naționale în domeniul PSAC, în perspectiva deținerii de către România a Președinției semestriale a Consiliului UE;

— optimizarea participării la inițiativele derulate de Agenția Europeană de Apărare în domeniul capacităților, inclusiv prin consolidarea participării la Inițiativa privind dezvoltarea și

utilizarea în comun a capacităților europene de apărare (Pooling & Sharing);

— continuarea și adaptarea participării la răspunsul rapid al UE la crize, inclusiv prin optimizarea condițiilor de întrebuintare a grupurilor tactice de luptă (EUBGs).

Consolidarea parteneriatelor strategice¹, în mod deosebit a Parteneriatului strategic cu Statele Unite ale Americii

Parteneriatele strategice constituie un fundament temeinic pentru construirea unor relații solide și cuprinzătoare cu statele cu care avem interese comune în domeniul securității și apărării.

Ministerul Apărării Naționale va continua să contribuie, prin acțiuni specifice, la dezvoltarea relațiilor privilegiate de cooperare în cadrul acestor formate de cooperare.

Dezvoltarea relațiilor de parteneriat strategic în domeniul apărării va urmări, în principal, următoarele direcții de acțiune:

— Aprofundarea Parteneriatului strategic România—SUA pentru secolul XXI. Acesta reprezintă un cadru extins al cooperării dintre cele două state menit să consolideze relațiile bilaterale și să contribuie la promovarea României ca vector de stabilitate și securitate în sud-estul Europei.

Parteneriatul asigură cadrul de manifestare a relațiilor excelente dintre armatele celor două țări. Cooperarea militară cu armata SUA reprezintă, de departe, segmentul cel mai consistent al relațiilor militare bilaterale ale României.

Alături de apartenența la NATO și la Uniunea Europeană, relația de parteneriat cu SUA oferă o garanție esențială pentru securitatea națională, cu valențe sporite în actualul mediu de securitate regional și internațional dificil și complex.

Consolidarea prezenței militare a SUA în România, în cadrul inițiativelor de reasigurare europeană (European Reassurance Initiative/ERI, European Activity Set/EAS) și al Operației „Atlantic Resolve”, va contribui la asigurarea securității și stabilității în regiune și la contracararea riscurilor și amenințărilor la care sunt expuse statele din flancul estic al NATO.

Angajamentul constant și de substanță al SUA pentru consolidarea relației privilegiate cu țara noastră reprezintă un element de bază pentru dezvoltarea profilului României ca membru activ al comunității transatlantice.

Consolidarea cooperării cu SUA în domeniul apărării se va axa pe:

— intensificarea cooperării la nivel politico-militar [cu accent pe dialogul desfășurat în cadrul Grupului de lucru la nivel înalt (HLDG), Comitetului mixt româno-american și Comitetului executiv româno-american] și militar, în plan bilateral și în cadrul NATO;

— continuarea sprijinirii forțelor SUA pentru desfășurarea activităților pe teritoriul României în baza Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii privind activitățile forțelor SUA staționate pe teritoriul României, semnat la București la 6 decembrie 2005² (Defence Cooperation Agreement — DCA);

— îndeplinirea obligațiilor asumate în baza prevederilor Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii privind amplasarea sistemului de apărare împotriva rachetelor balistice al Statelor Unite în România³ (Ballistic Missile Defence Agreement — BMDA);

— intensificarea planificării și derulării de activități comune în colaborare cu Comandamentul Forțelor Armate ale SUA în Europa (EUCOM), inclusiv cu participarea partenerilor din zonele de interes strategic ale României;

— continuarea procesului de dezvoltare a cadrului juridic pentru implementarea acordurilor bilaterale, în principal prin încheierea unor aranjamente de implementare (AI);

¹ În prezent, România are parteneriate strategice și relații speciale cu: Statele Unite ale Americii, Azerbaidjan, China, Coreea de Sud, Franța, Germania, Italia, India, Japonia, Marea Britanie, Polonia, Spania, Turcia și Ungaria.

² Semnat la București la 6 decembrie 2005 și ratificat prin Legea nr. 268/2006.

³ Semnat la Washington la 13 septembrie 2011 și ratificat prin Legea nr. 290/2011.

— implementarea la nivel național a măsurilor agreeate cu partenerul american, sub coordonarea Comitetului Interministerial⁴.

— Aprofundarea Parteneriatului strategic cu Franța, cu o atenție deosebită asupra proiectelor de cooperare bilaterală cuprinse în Capitolul apărare și securitate al Foii de parcurs, cu următoarele priorități:

— dezvoltarea cooperării în scopul realizării interoperabilității forțelor, prin organizarea de acțiuni de cooperare la nivelul categoriilor de forțe;

— dezvoltarea cooperării în materie de formare prin schimburi reciproce de stagii, permanentizarea și dezvoltarea parteneriatului dintre instituțiile de învățământ;

— încurajarea cooperării în materie de armamente prin implementarea de parteneriate industriale.

— Consolidarea Parteneriatului strategic cu Polonia, aflat deja într-un stadiu avansat de dezvoltare, pe baza intereselor convergente ale celor două state în cadrul NATO, UE și în Vecinătatea Estică, amplificând:

— dialogul politico-militar existent, în formate bilaterale, în context multilateral, cu statele din zonă, și în cadru aliat;

— relațiile directe de parteneriat între categoriile de forțe și instituțiile militare de învățământ din cele două armate.

— Dezvoltarea Parteneriatului strategic cu Turcia, în vederea implementării componentei militare și de securitate a Planului de Acțiuni pentru implementarea Declarației Comune, cu accent pe:

— intensificarea dialogului politico-militar, atât în cadrul NATO, cât și în plan bilateral, având în vedere statutul de țări riverane Mării Negre, în procesul de stabilizare a situației de securitate în această zonă;

— continuarea cooperării în domeniul instruirii forțelor, prin desfășurarea de exerciții comune, al schimburilor de cadeți și personal didactic din instituțiile militare de învățământ.

— Intensificarea eforturilor de consolidare a relațiilor de cooperare în cadrul parteneriatelor cu Marea Britanie, Italia și Spania, urmărind:

— consolidarea dialogului politico-militar la nivel înalt;

— dezvoltarea de capacități multinaționale;

— aprofundarea cooperării practice în domenii de interes comun (educație și instruire, logistică, tehnico-militar).

— Intensificarea relațiilor de cooperare cu Germania, în principale domenii vizate — dezvoltarea capacităților, tehnico-militar, educație și instruire. Un accent special se va acorda participării la Gruparea de tip Națiune-Cadru coordonată de Germania, ca modalitate importantă de intensificare a cooperării între aliații europeni pentru asigurarea forțelor și capacităților necesare Alianței în vederea adaptării la noul context de securitate.

Dezvoltarea relațiilor de cooperare internațională în plan bilateral, regional și în cadrul organizațiilor internaționale

Cooperarea internațională în domeniul apărării urmărește consolidarea credibilității Armatei României, ca partener recunoscut pentru continuitatea și predictibilitatea sa în respectarea angajamentelor asumate.

Dezvoltarea cooperării bilaterale, atât cu partenerii strategici și ceilalți aliați din cadrul NATO/UE, cât și cu statele vecine și din zonele de interes strategic pentru țara noastră contribuie la susținerea intereselor naționale de securitate.

Continuarea participării active la inițiativele de cooperare regională și dezvoltarea cadrului juridic al cooperării internaționale în domeniul apărării potențează procesul de consolidare a profilului României de stat promotor al stabilității regionale. De asemenea, o contribuție importantă la creșterea profilului României în plan regional o are gestionarea eficace a

aspectelor politico-militare aferente tratatelor, inițiativelor și regimurilor pe linia neproliferării armelor de distrugere în masă și controlului armamentelor.

De asemenea, continuarea participării la misiunile și operațiile desfășurate sub egida ONU și OSCE, precum și gestionarea eficace a aspectelor politico-militare aferente tratatelor, inițiativelor și regimurilor pe linia neproliferării armelor de distrugere în masă și controlului armamentelor vor contribui la concretizarea angajamentelor României în cadrul acestor organizații.

Obiectivele cooperării internaționale în domeniul apărării se circumscriu îndeplinirii obiectivelor generale de politică externă ale României.

Relațiile de cooperare bilaterale și regionale în domeniul apărării, precum și în cadrul organizațiilor internaționale sunt abordate gradual, în limita resurselor alocate, principalele direcții de acțiune pentru perioada 2015—2019 fiind următoarele:

— consolidarea cooperării bilaterale cu statele membre NATO și UE;

— consolidarea relațiilor cu statele vecine, din zonele de interes strategic pentru România — Regiunea Extinsă a Mării Negre și Balcanii de Vest și din flancul estic;

— consolidarea durabilă a relației bilaterale cu Republica Moldova, prin susținerea fermă și fără echivoc a parcursului european, prin implicarea activă și constantă în cadrul organizațiilor internaționale pentru respectarea deplină a angajamentelor asumate;

— intensificarea cooperării cu partenerii cu care sunt dezvoltate programe comune de interes strategic;

— intensificarea cooperării regionale în domeniul apărării, prin continuarea participării la proiectele dezvoltate în cadrul Procesului reuniunii miniștrilor apărării din Europa de Sud-Est (SEDM), la exercițiile și activitățile de pregătire din cadrul Batalionului Multinațional de Geniu („TISA”) și Batalionului Mixt Româno-Ungar de Menținere a Păcii;

— asigurarea securității în regiunea Mării Negre, prin continuarea participării la misiunile aferente Operației Black Sea Harmony;

— oferirea de sprijin și asistență pentru implementarea parteneriatelor NATO cu statele din regiune;

— continuarea participării active în cadrul misiunilor desfășurate sub egida ONU/OSCE;

— revizuirea cadrului juridic al cooperării internaționale cu aliații și partenerii importanți din NATO și UE, în sensul reflectării statutului României de membru al celor două organizații și încheierea de acorduri militare internaționale care să contribuie la implementarea priorităților în domeniul apărării și sporirea securității și stabilității regionale;

— implementarea măsurilor prevăzute de tratatele internaționale în vigoare în domeniul controlului armamentelor și verificării;

— participarea la procesele de revizuire și adaptare a cadrului juridic referitor la regimul de control al armamentelor convenționale (TCFE), modernizarea Documentului de la Viena 2011 și implementarea prevederilor Tratatului privind Cerul Deschis;

— continuarea cooperării în vederea implementării prevederilor diferitelor regimuri de neproliferare și control al exporturilor;

— participarea la activitățile de negociere a documentelor internaționale aferente comerțului cu arme convenționale, munițiilor cu submuniții și a altor inițiative relevante din domeniul controlului armamentelor.

⁴ Hotărârea Guvernului nr. 565/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru implementarea Acordului dintre România și Statele Unite ale Americii privind activitățile forțelor Statelor Unite staționate pe teritoriul României, semnat la București la 6 decembrie 2005, ratificat prin Legea nr. 268/2006.

Sprrijinirea altor autorități publice în gestionarea situațiilor de urgență

Participarea Ministerului Apărării Naționale la procesul de eliminare a consecințelor urgențelor civile se fundamentează pe nevoia de coordonare și cooperare interinstituțională și se desfășoară conform cadrului juridic⁵ ce reglementează conduita specifică în astfel de situații.

Forțele și mijloacele aparținând Ministerului Apărării Naționale participă la intervenții în situații de urgență, conform planurilor de cooperare încheiate la nivel central și local, potrivit funcțiilor de sprijin stabilite prin legislația în vigoare, executând în principal misiuni de căutare și salvare, transportul pe cale aeriană, terestră, maritimă sau fluvială a persoanelor salvate, precum și de asigurare a infrastructurii necesare utilizării mijloacelor de căutare și salvare aparținând altor instituții.

Sprrijinul acordat administrației centrale sau locale se poate concretiza și sub formă de ajutoare sau prestări de servicii cu efective și tehnică militară.

Măsurile și acțiunile în domeniu vor viza:

— consolidarea relațiilor cu organele de specialitate din administrația publică, centrală și locală, respectiv organizațiile neguvernamentale;

— participarea cu forțe și sprijin logistic la înlăturarea efectelor dezastrelor naturale sau accidentelor tehnologice;

— întreprinderea de acțiuni în folosul populației (transport, cazare, hrană, asistență medicală, facilitare acces în zone izolate, inclusiv distribuirea ajutoarelor umanitare);

— protejarea obiectivelor culturale și a populației civile, la solicitarea autorităților publice abilitate.

O abordare interinstituțională integrată a problematicii gestionării urgențelor civile presupune valorificarea oportunităților de cooperare cu structuri abilitate, la nivelul NATO, UE și al inițiativelor regionale.

Pe acest palier se înscrie și cooperarea, în cadrul NATO, cu Centrul Euro-Atlantic de Coordonare a Răspunsului în Caz de Dezastre (EADRCC), respectiv contribuția Ministerului Apărării Naționale la baza de date a UE cu capabilități militare relevante, de nișă, pentru protecția populației civile în cadrul operațiilor de intervenție la dezastre.

CAPITOLUL 3

Misiunile și cerințele specifice pentru Armata României

Misiunile generale ale Armatei României sunt:

- Contribuția la securitatea României pe timp de pace;
- Apărarea independenței, suveranității și integrității teritoriale a României;
- Participarea la apărarea aliaților și partenerilor săi, în cadrul NATO și UE;
- Promovarea stabilității regionale și globale, inclusiv prin utilizarea diplomației apărării;
- Sprijinirea autorităților administrației publice centrale și locale, în situații de urgență, pentru acordarea de asistență populației și pentru managementul consecințelor dezastrelor și a accidentelor tehnologice.

Armata României este componenta de bază a forțelor armate, care asigură, pe timp de pace, în caz de agresiune armată, la instituirea stării de asediu, la declararea stării de mobilizare sau a stării de război, integrarea, într-o abordare interinstituțională și concepție unitară, a activităților tuturor forțelor participante la acțiunile de apărare a țării.

Armata României este subordonată exclusiv voinței poporului pentru îndeplinirea misiunii sacre de apărare a țării, în context național și aliat, precum și al clauzei de solidaritate și al celei de asistență reciprocă ale UE. În acest sens pregătește, integrează la nivel național și, la nevoie, face uz, conform legii, de toate resursele puse la dispoziție, în scopul îndeplinirii rolului său constituțional de garantare a suveranității, independenței și unității statului, a integrității teritoriale a țării și a democrației constituționale, armonizând eforturile tuturor autorităților publice centrale și locale, precum și ale operatorilor economici cu responsabilități în domeniul apărării și asigurând consistența și complementaritatea acestora cu cele ale Tratatului Atlanticului de Nord, Uniunii Europene, parteneriatelor strategice și inițiativelor regionale.

De asemenea, Armata României, în baza angajamentelor asumate și a deciziilor politice adoptate la nivelul NATO și UE, sprijină acțiunile statelor aliate în situații de criză.

Nivelul militar de ambiție

Armata României trebuie să fie în măsură ca, prin efort propriu, să desfășoare un complex de acțiuni pentru descurajarea unei potențiale agresiuni la adresa independenței, suveranității și integrității teritoriale a statului român, să planifice și să conducă o operație de apărare pe teritoriul național pentru contracararea acțiunilor agresive convenționale, neconvenționale și/sau hibride, cu folosirea, în mod integrat, a tuturor instrumentelor naționale de putere, până la intervenția forțelor principale aliate.

De asemenea, Armata României trebuie să fie în măsură să participe, conform angajamentelor asumate, la o operație majoră întrunită de apărare colectivă, de tip art. 5, condusă de NATO sau la o operație de mare intensitate desfășurată de UE, pe baza clauzei de asistență reciprocă.

Cerințe generale și specifice

Pentru îndeplinirea misiunilor și a nivelului militar de ambiție, Armata României trebuie să dispună de:

- o structură de forțe credibilă și sustenabilă, definită în urma procesului de planificare a apărării, capabilă să îndeplinească misiunile stabilite prin lege pentru apărarea națională, îndeplinirea angajamentelor militare asumate pe plan internațional, pentru creșterea încrederii și stabilității la nivel regional și global și pentru sprijinul populației în caz de dezastre;
- capabilități pentru apărare care să asigure:
 - informații militare oportune, necesare pentru evitarea surprinderii;
 - comanda și controlul forțelor;
 - reacția imediată în cazul unei agresiuni militare, până la intervenția forțelor principale ale Alianței;
 - dislocarea forțelor aliate și executarea de către acestea, pe teritoriul național, a unei operații întrunit tip art. 5;
 - sprijinul instituțiilor abilitate prin lege pentru prevenirea, diminuarea și înlăturarea efectelor dezastrelor;
 - participarea cu forțe la operații și misiuni, în afara teritoriului statului român, în condițiile legii.

Armata României își va concentra eforturile pe îndeplinirea următoarelor sarcini specifice:

1. Pentru contribuția la securitatea României pe timp de pace:

- supravegherea și apărarea spațiului aerian, maritim și fluvial național;

⁵ Legea apărării naționale nr. 45/1994, cu modificările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului național pentru situații speciale de urgență, cu modificările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 2.288/2004 pentru aprobarea repartizării principalelor funcții de sprijin pe care le asigură ministerele, celelalte organe centrale și organizațiile neguvernamentale privind prevenirea și gestionarea situațiilor de urgență, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată prin Legea nr. 104/2014, cu modificările ulterioare.

— planificarea, culegerea, procesarea și diseminarea informațiilor pentru apărare, asigurarea sprijinului informativ și cooperarea cu alte instituții guvernamentale specializate;

— sprijinul pentru extragerea și evacuarea cetățenilor români din străinătate aflați în pericol, prin efort propriu sau în cooperare cu aliații și partenerii;

— participarea la dezvoltarea culturii de securitate la nivel național, inclusiv prin participarea societății civile la efortul analitic și la dezbaterile problematice apărării naționale.

2. În vederea apărării suveranității și integrității teritoriale a României:

— menținerea și dezvoltarea unor capacități de reacție, în măsură să desfășoare, până la intervenția forțelor principale aliante, acțiuni pentru descurajarea și contracararea unei posibile agresiuni armate la adresa României;

— optimizarea procesului de decizie politico-militară prin abordări interinstituționale;

— creșterea gradului de protecție, a capacității de dislocare, a flexibilității și a nivelului de interoperabilitate a forțelor naționale cu cele ale aliaților;

— realizarea unui sistem logistic integrat pentru susținerea forțelor naționale pe timpul executării misiunilor pe teritoriul național și în teatrele de operații, precum și asigurarea sprijinului națiunii gazdă pentru acțiunile forțelor statelor aliante și parteneri;

— eficientizarea sistemului de pregătire și mobilizare a populației, teritoriului și economiei naționale.

3. Pentru participarea la apărarea aliaților și partenerilor săi, în cadrul NATO și UE:

— participarea la menținerea și restabilirea securității în spațiul NATO și UE în cadrul apărării colective a NATO sau a activării clauzei de asistență reciprocă prevăzută de Tratatul de la Lisabona;

— operaționalizarea pachetului de forțe asumat în relația cu NATO și UE, prin procesul de planificare al apărării;

— asigurarea capacităților asumate pentru Forța consolidată de răspuns a NATO și Grupurile tactice de luptă ale Uniunii Europene;

— participarea la inițiativele și programele NATO și UE de dezvoltare și utilizare în comun a capacităților, cu accent pe realizarea capacităților critice identificate;

— contribuția la dezvoltarea capacităților comune de apărare împotriva atacurilor cu rachete balistice.

4. În vederea promovării stabilității regionale și globale, inclusiv prin utilizarea diplomației apărării:

— participarea la operații de răspuns la crize și de asistență umanitară în afara teritoriului național, independent sau în cadru multinațional, inclusiv în cadrul unor coaliții pentru asigurarea stabilității internaționale;

— dezvoltarea cooperării militare bilaterale pentru promovarea stabilității și securității, în special în Regiunea Extinsă a Mării Negre, Balcani, Caucaz și Orientul Mijlociu, prin sprijinirea reformei forțelor armate ale altor state și acordarea de asistență și consiliere, în domeniul militar, statelor angajate în procesul de aderare la NATO;

— participarea la inițiative de cooperare în domeniul apărării, la aranjamentele și procesele de cooperare în domeniul militar și la implementarea măsurilor de creștere a încrederii și stabilității, la nivel subregional, regional și european;

— contribuția la eforturile naționale și internaționale de control al armamentelor și de combatere a proliferării armelor de distrugere în masă prin activități specifice, precum controlul exporturilor și importurilor de echipamente militare, inspecțiile de verificare, expertiză și schimb de informații etc.

5. În vederea asigurării sprijinului autorităților administrației publice, centrale și locale, în situații de urgență, pentru acordarea de asistență populației și pentru managementul consecințelor dezastrelor și accidentelor tehnologice:

— participarea cu forțe și sprijin logistic la înlăturarea efectelor dezastrelor naturale sau accidentelor tehnologice, precum și pentru organizarea și desfășurarea evacuării populației și bunurilor materiale la solicitarea autorităților civile;

— sprijinul pentru asigurarea continuității capacităților vitale de comunicații și protecția elementelor de infrastructură critică, precum și a obiectivelor economice cu grad ridicat de risc biologic, chimic, radiologic sau nuclear;

— sprijinul pe timpul derulării acțiunilor de căutare-salvare, precum și pe timpul evacuării și acordării asistenței medicale de urgență a populației;

— participarea la acțiunile de localizare, izolare și stingere a incendiilor, în sprijinul forțelor specializate ale altor instituții;

— sprijinul misiunilor diplomatice și consulare naționale în teatrele de operații.

CAPITOLUL 4

Principalele direcții de dezvoltare a capacităților de apărare

Având la bază principiile procesului NATO de planificare a apărării, ale procesului similar al UE, precum și cerințele specifice stabilite prin documentele de referință ale NATO și UE, în Armata României se regăsesc capacități de: comandă, control și comunicații, angajare, informații, proiecția forței, protecție și susținere.

Pentru constituirea, dezvoltarea și menținerea capacităților, acestea trebuie să îndeplinească cerințele și acțiunile specifice în domeniile: doctrină, organizare, pregătire, echipamente, comandă, personal, infrastructură și interoperabilitate.

În vederea realizării unor capacități de apărare suficiente pentru îndeplinirea misiunilor și sarcinilor stabilite, Armata României a continuat alinierea sistemului de planificare a apărării la cerințele Alianței și ale UE, prin aprobarea Legii nr. 203 din 2015 privind planificarea apărării.

Procesul de dezvoltare a capacităților⁶ are în vedere dezvoltarea unor forțe moderne, dotate adecvat, dislocabile, interoperabile, cu capacitate de autosusținere și de protecție multidimensională, cu un sistem de comandă și control flexibil și eficient. Procesul este unul sistemic și interdisciplinar, ce se derulează pe termen mediu și lung, prin utilizarea eficientă a resurselor disponibile.

În cadrul acestui proces, stabilirea capacităților de apărare necesare îndeplinirii misiunilor și sarcinilor încredințate s-a realizat, în conformitate cu Programul de Guvernare pentru perioada 2013—2016, prin desfășurarea, la nivelul Ministerului Apărării Naționale, a revizuirii strategice a apărării, care a avut ca finalitate elaborarea Programului privind transformarea, dezvoltarea și înzestrarea Armatei României până în anul 2027 și în perspectivă.

Capacitățile identificate ca necesare îndeplinirii întregului spectru de sarcini și misiuni specifice asumate la nivel național și pe plan internațional trebuie să asigure:

- pe timp de pace:
 - supravegherea și avertizarea timpurie;
 - reacția imediată și angajarea în acțiuni militare de intensitate redusă;
 - participarea la combaterea terorismului;
 - sprijinirea autorităților civile;

⁶ Prin *capacitate* se înțelege abilitatea de a executa acțiuni în scopul îndeplinirii unor obiective. Constituirea unei capacități are în vedere un complex de măsuri și acțiuni într-o perspectivă largă cuprinzând elemente de: doctrină, organizare, pregătire, echipamente, comandă, infrastructură, personal și interoperabilitate.

— în perioada de preconflict:
 — evitarea surprinderii;
 — menținerea integrității spațiului aerian al României (integrat în NATINAMDS);

— exercitarea controlului asupra apelor teritoriale;
 — implementarea măsurilor de răspuns la criză;
 — executarea de acțiuni de descurajare;

— în situație de conflict: apărarea strategică și respingerea agresiunii.

În funcție de domeniile de acțiune, Armata României dezvoltă următoarele capacități de apărare:

1. comandă, control și comunicații de nivel strategic, operativ și tactic, centre de comunicații și informatică și unități de sprijin în domeniul comunicațiilor și informaticii/CIS ale structurii de forțe;

2. angajare: mari unități și unități de mecanizate, infanterie, vânători de munte, artilerie, forțe speciale, aviație de luptă și instrucție, elicoptere de luptă, nave de luptă la mare și fluviu, infanterie marină, poliție militară și operații psihologice;

3. informații: mari unități și unități de informații militare, supraveghere și cercetare;

4. proiecția forței: mari unități și unități de transport aerian tactic, de nave de sprijin și de transport terestru;

5. protecție: mari unități și unități de rachete sol aer, de apărare antiaeriană, de geniu de luptă, de CBRN, EOD, minare/deminare și pentru protecția demnitarilor militari români și străini pe teritoriul național;

6. susținere: mari unități și unități de logistică operațională și de susținere.

Armata României își va concentra eforturile în următoarele direcții de acțiune:

— transformarea și dezvoltarea capacităților de reacție necesare pentru îndeplinirea, la termenele planificate, a misiunilor și sarcinilor specifice la nivel național și în plan internațional;

— implementarea Concepției privind conducerea structurii de forțe a Armatei României, prin dezvoltarea unui sistem de comandă, control, comunicații, computere, informații, supraveghere și recunoaștere (C₄ISR) și a capacităților de apărare cibernetică;

— îmbunătățirea nivelului de interoperabilitate interinstituțională și eficientizarea utilizării capacităților la nivel național pentru asigurarea coerenței și complementarității pe timpul îndeplinirii misiunilor și sarcinilor specifice;

— asigurarea, împreună cu celelalte instituții cu responsabilități în domeniul apărării, a unei forțe întrunite, necesare contracarării eficiente a acțiunilor specifice atât războiului tradițional, cât și celui neconvențional și hibrid;

— modernizarea echipamentelor militare existente, concomitent cu dotarea structurii de forțe cu echipamente noi;

— finalizarea operaționalizării elementelor de comandă și control din structura de forțe NATO dislocate pe teritoriul național;

— continuarea dezvoltării capacităților în cadrul multinațional asigurat de NATO și UE;

— realizarea/mentținerea unui nivel ridicat al pregătirii pentru mobilizare;

— perfecționarea procesului de planificare, organizare, desfășurare și evaluare a instrucției structurilor și/sau a personalului, în cadru național și/sau multinațional;

— continuarea procesului de completare a stocurilor operative și strategice;

— îndeplinirea angajamentelor internaționale asumate.

CAPITOLUL 5

Politicile privind managementul integrat al resurselor de apărare

Funcționarea eficientă a managementului integrat al resurselor pentru apărare reprezintă una din condițiile esențiale în vederea îndeplinirii de către Armata României a misiunilor care îi revin. Un corolar evident al acesteia îl reprezintă asigurarea resurselor la un nivel corespunzător.

Componentele managementului integrat al resurselor pentru apărare sunt:

- managementul resurselor umane;
- managementul resurselor financiare;
- managementul achizițiilor pentru apărare;
- managementul sistemului de cercetare-dezvoltare și inovare;
- managementul infrastructurii de apărare.

Eforturile Ministerului Apărării Naționale pentru dezvoltarea unui sistem coerent de management al resurselor pentru apărare s-au întreprins într-un mod eficient cu procesul de aderare a României la NATO.

Resursele alocate apărării naționale definesc într-un mod calitativ, dar și sintetic politica de apărare a României, evidențiind obiectivele politice și imperativele eficienței și eficacității ce trebuie avute în vedere în implementarea acestor obiective.

Evoluțiile economice ale ultimilor ani și dificultățile financiare la nivel european au evidențiat necesitatea unei regândiri a modului de alocare a resurselor, dar mai ales de utilizare a lor, eficiența fiind criteriul principal. La nivel național, aliat și al UE a fost subliniată oportunitatea dezvoltării unor abordări multinaționale în domeniul apărării („Smart Defence”, „Connected Forces Initiative”, „Framework Nation Concept”, respectiv „Pooling and Sharing”), care presupune adoptarea de soluții inovatoare în gestionarea optimă a resurselor, prin prioritizarea investițiilor și finanțarea multinațională a capacităților de interes comun, toate având ca obiectiv creșterea securității statelor membre. În aceste condiții, obiectivul general al managementului integrat al resurselor pentru apărare îl constituie optimizarea procesului de planificare, alocare și utilizare a resurselor Ministerului Apărării Naționale.

Pentru implementarea acestui obiectiv, pe un orizont scurt și mediu de timp, sunt vizate următoarele aspecte:

— îmbunătățirea capacității de reacție a sistemului de planificare a apărării, pentru a furniza variante, opțiuni și soluții care să sprijine procesul decizional, la apariția unor solicitări suplimentare sau a unor constrângeri bugetare;

— optimizarea Sistemului de planificare, programare, bugetare și evaluare în Ministerul Apărării Naționale și corelarea cu sistemul de elaborare, coordonare și planificare a politicilor publice la nivelul administrației publice centrale;

— îmbunătățirea procesului de planificare a activităților, în special prin realizarea unei mai bune corelări cu resursele la dispoziție și a celui de estimare a necesarului de resurse;

— îmbunătățirea sistemului de evidență și alocare a resurselor, cu accent pe cele materiale și financiare.

Planificarea apărării

Planificarea apărării, ca atribut și componentă esențială a politicii de apărare, reprezintă, conform legii specifice, un complex de activități și măsuri care vizează protejarea și promovarea intereselor naționale, definirea și îndeplinirea obiectivelor securității naționale a României în domeniul apărării.

Astfel, planificarea apărării este procesul care stă la baza transformării și modernizării în domeniul apărării și include totalitatea programelor, acțiunilor și măsurilor inițiate de

România pentru identificarea, dezvoltarea și pregătirea capabilităților militare și nonmilitare necesare executării misiunilor și implementării obiectivelor în domeniul apărării, pentru:

— îndeplinirea obligațiilor ce derivă din Constituție și legislația în domeniu;

— îndeplinirea obligațiilor ce revin României în asigurarea securității și apărării colective în cadrul NATO;

— asigurarea participării României la Politica de Securitate și Apărare Comună a Uniunii Europene;

— respectarea angajamentelor în contextul cooperării militare internaționale cu alte state și al îndeplinirii obligațiilor asumate prin participarea la activitatea unor organizații internaționale sau în alte situații reglementate de dreptul internațional.

Planificarea apărării și managementul resurselor pentru apărare în cadrul Ministerului Apărării Naționale se realizează într-o abordare modernă, integrată și multianuală. Esența acestui tip de abordare constă în planificarea integrată a apărării, care reprezintă procesul de stabilire a capabilităților militare și coordonare a realizării/dezvoltării și menținerii acestora, în scopul îndeplinirii obiectivelor politicii de apărare.

Pentru atingerea obiectivelor politicii de apărare, la nivelul Ministerului Apărării Naționale se stabilesc obiective specifice și priorități aferente domeniilor planificării apărării, care sunt armonizate în cadrul procesului de planificare integrată a apărării.

Planificarea apărării se realizează prin integrarea coerentă a obiectivelor și acțiunilor specifice următoarelor domenii: planificare forțe; planificare armamente; comandă, control, comunicații; logistică; urgențe civile; resurse; apărare aeriană; management al traficului aerian; informații; medical; cercetare-dezvoltare și standardizare.

În cadrul acestui proces, un rol important este deținut de Sistemul de planificare, programare, bugetare și evaluare (SPPBE), care reprezintă un instrument de management robust și eficient, în măsură să asigure atât elaborarea și implementarea politicii de apărare, cât și o auditare eficientă privind îndeplinirea obiectivelor acesteia, execuția programelor majore și utilizarea resurselor alocate Ministerului Apărării Naționale. Deciziile privind planificarea și alocarea resurselor pentru apărare, inclusiv Directiva de planificare a apărării, sunt aprobate în cadrul Consiliului de Planificare a Apărării din Ministerul Apărării Naționale.

Managementul resurselor umane

Consolidarea capacității naționale de apărare impune continuarea eforturilor pentru realizarea unui sistem performant de management al resurselor umane, capabil să asigure structurile armatei cu personalul militar și civil necesar îndeplinirii misiunilor și obiectivelor strategice ale apărării.

Managementul resurselor umane vizează cu prioritate următoarele domenii: promovarea profesiei militare, managementul carierei personalului, transformarea învățământului militar și creșterea calității vieții personalului.

Promovarea profesiei militare

Atragerea și recrutarea unei resurse umane valoroase reprezintă un domeniu strategic, cu impact puternic atât asupra capacității de răspuns la noile provocări ale mediului de securitate, cât și în planul pregătirii populației și teritoriului pentru apărare.

Atractivitatea profesiei militare este un indicator al modului în care armata reacționează și se adaptează la condițiile unui mediu puternic concurențial ce caracterizează piața ofertelor educaționale și profesionale.

Tendința de scădere a atractivității carierei militare în rândul potențialilor candidați, care se manifestă în plan european, indică necesitatea unei strategii de promovare a profesiei militare care să aibă în vedere, pe de o parte, evoluțiile de pe piața muncii, mărimea și caracteristicile sociodemografice ale

grupurilor-țintă, iar, pe de altă parte, schimbările produse în mărimea și compoziția structurii de forțe, în nivelul aptitudinal și atitudinal necesar atingerii standardelor de performanță specifice misiunilor și operațiilor militare, precum și impactul noilor tehnologii asupra complexității specialităților militare.

În acest sens va fi elaborată o nouă Strategie de promovare a profesiei militare pentru perioada 2016—2020, cu scopul de a susține recrutarea resursei umane prin metode pro-active, specifice marketingului și comunicării.

În domeniul promovării profesiei militare, eforturile se vor concentra în trei direcții principale:

— continuarea și intensificarea acțiunilor directe de promovare bazate pe comunicarea interpersonală;

— dezvoltarea unor mesaje și acțiuni menite să stopeze erodarea valorilor specifice mediului militar;

— utilizarea spațiului virtual ca mediu de recrutare.

Managementul carierei personalului

Realizarea unui sistem performant de management al resurselor umane este posibilă doar în condițiile abordării integrate a tuturor activităților de planificare, consiliere, selecționare, formare, promovare și gestiune a evoluției în carieră a personalului armatei, prin valorificarea pregătirii, experienței, potențialului și performanțelor acestuia.

Îndeplinirea obiectivelor politicii de apărare, circumscrise managementului resurselor umane, impune concentrarea eforturilor pe următoarele direcții de acțiune:

1. Planificarea riguroasă a resurselor umane, în vederea creșterii predictibilității pe termen mediu și lung a necesarului de posturi și a asigurării cu personal calificat, în acord cu principalele cerințe de dezvoltare a capabilităților de apărare, se realizează prin:

— revizuirea spectrului ocupațional specific domeniului apărării;

— redefinirea obiectivelor și proceselor instructiv-educative;

— planificarea științifică a resurselor umane.

2. Optimizarea managementului carierei personalului vizează dezvoltarea unor proceduri flexibile și eficiente de management al carierei, corelate cu nevoile prezente și viitoare ale armatei și cu exigențele impuse de creșterea capacității operaționale a forțelor armate, prin:

— elaborarea și adoptarea unui nou Ghid al carierei militare, care să asigure un cadru normativ adecvat planificării și dezvoltării carierei;

— stratificarea funcțiilor militare pe tipuri de structuri militare, diferențiate pe niveluri ierarhice, precum și redefinirea funcțiilor personalului militar, în raport cu volumul și importanța muncii;

— adecvarea cadrului normativ și organizatoric privind selecția diferențiată pe arme și servicii militare la intrarea în sistemul militar;

— implementarea noului sistem de apreciere a cadrelor militare, bazat pe cuantificarea obiectivelor în raport cu standardele profesionale, în vederea realizării unui management al performanței centrat pe competențe.

Complementar acestor măsuri se va avea permanent în atenție motivarea personalului, prin asigurarea dezvoltării profesionale și a unei cariere atractive, în condiții competitive bazate pe performanță profesională, inclusiv prin identificarea și valorificarea oportunităților de generare a pârghiilor motivaționale, financiare și nonfinanciare.

3. Consolidarea rezervei de resurse umane, ca urmare a modificărilor recente ale mediului de securitate, atât la nivel global, cât și regional

Transformarea învățământului militar

Transformarea învățământului militar vizează realizarea unui sistem integrat, performant și competitiv, suplu și eficient, adaptat nevoilor operaționale ale armatei, capabil să furnizeze

resursă umană înalt calificată, care poate converti capitalul educațional în sursă de cunoaștere și în avantaje competitive.

Eforturile în acest domeniu se concentrează pe următoarele direcții de acțiune:

- revitalizarea conceptuală, arhitecturală, normativă și curriculară a sistemului de învățământ militar;

- corelarea și adaptarea educației militare la dinamica permanentă a amenințărilor și provocărilor mediului de securitate actual;

- reorganizarea instituțională a sistemului de învățământ militar pentru a răspunde necesităților și evoluției realității militare;

- continuarea revizuirii cadrului normativ specific învățământului militar în corelație cu abordările naționale, europene și euroatlantice;

- creșterea calității educației și a cercetării științifice;

- extinderea relațiilor de colaborare cu instituții de învățământ similare din statele membre ale NATO și UE și atragerea expertizei internaționale în proiectarea produselor educaționale în format on-line, a pregătirii personalului didactic și a organizării cursurilor mobile.

Creșterea calității vieții personalului

Principalele obiective vizează:

- asigurarea condițiilor de locuit pentru personalul armatei care își desfășoară activitatea în altă localitate decât cea de domiciliu, prin îmbunătățirea cadrului legal și instituțional privind acordarea compensației lunare pentru chirie;

- îmbunătățirea asistenței medicale acordate personalului armatei și familiilor acestuia, precum și pensionarilor militari;

- modificarea și completarea cadrului legal și procedural care reglementează problematica veteranilor, răniților, invalizilor și urmașilor celor decedați în acțiuni militare, astfel încât să se realizeze armonizarea necesară cu legislația națională conexă, respectiv cu practicile/tendențele din armatele altor state membre NATO;

- eficientizarea dialogului social, în scopul realizării unui mecanism de comunicare mai eficientă cu personalul armatei;

- realizarea și implementarea unui sistem integrat de management al problemelor sociale cu care se confruntă personalul armatei și familiile acestuia, cu accent pe problematica veteranilor, răniților/invalizilor și urmașilor celor decedați în acțiuni militare;

- dezvoltarea de parteneriate avantajoase cu entități guvernamentale și nonguvernamentale care pot contribui la realizarea unor proiecte sociale de interes pentru Ministerul Apărării Naționale, prin utilizarea de fonduri externe sau a altor resurse care nu grevează bugetul instituției militare;

- îmbunătățirea cadrului legal privind salarizarea personalului armatei, în cadrul sistemului unic de salarizare a personalului bugetar, în funcție de realitățile socio-economice naționale și având ca referință practicile din armatele altor state membre NATO.

Managementul resurselor financiare

Managementul resurselor financiare în cadrul Ministerului Apărării Naționale vizează asigurarea finanțării acțiunilor și măsurilor concrete cuprinse în programele majore, potrivit prevederilor Legii nr. 203/2015 privind planificarea apărării. Acesta se realizează în strictă conformitate cu prevederile legislației naționale în domeniu, Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, cu modificările și completările ulterioare, legile anuale ale bugetului de stat și bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și alte acte normative specifice.

Totodată, în relația cu NATO, UE și alte organisme internaționale, managementul resurselor financiare are în vedere regulile financiare generale ale acestor organizații,

precum și regulile financiare specifice agențiilor, programelor sau altor formate de cooperare care funcționează pe baza unor memorandumuri sau acorduri convenite în comun.

Managementul achizițiilor pentru apărare

Managementul achizițiilor pentru apărare are scopul de a asigura utilizarea eficientă a fondurilor publice alocate pentru achizițiile de produse, servicii și lucrări necesare armatei, într-un cadru concurențial, pe baza criteriilor economice de atribuire a unui contract de achiziție publică și a principiilor prevăzute de legislația în vigoare.

Obiectivul general al managementului achizițiilor pentru apărare îl constituie achiziționarea, în corelare cu resursele pentru apărare alocate, a sistemelor de armamente și echipamentelor militare care înglobează tehnologii moderne adecvate în scopul satisfacerii, în conformitate cu cerințele fiecărei etape, a nevoilor categoriilor de forțe ale armatei și asigurării interoperabilității cu forțele NATO și UE.

Realizarea acestui obiectiv presupune:

- perfecționarea Sistemului integrat de management al achizițiilor pentru apărare;

- armonizarea politicilor de achiziții pentru apărare cu planificarea apărării și cu resursele puse la dispoziție prin bugetele alocate în acest sens;

- respectarea reglementărilor privind achizițiile publice în domeniul apărării și securității, în conformitate cu dispozițiile aplicabile la nivel național și european în vigoare;

- perfecționarea modului de aplicare a reglementărilor din domeniul achizițiilor pentru apărare;

- intensificarea colaborării și implicării operatorilor economici din industria de securitate, în realizarea produselor de tehnică militară necesare înzestrării, la nivelul cerințelor Armatei României și al standardelor NATO și UE, precum și dezvoltarea capacității acestora de a realiza mentenanța tehnicii, instruirea personalului și de formare a instructorilor;

- planificarea investițiilor în domeniul înzestrării în conformitate cu misiunile Armatei României în cadrul NATO și UE și cu nevoile de securitate internă;

- participarea la proiectele/programele NATO și UE pentru realizarea în comun de sisteme de arme și echipamente militare;

- participarea la proiectele din cadrul inițiativelor „Smart Defence” la nivel NATO, „Pooling and Sharing” în cadrul UE;

- coordonarea investițiilor realizate prin efort propriu cu cele acordate de către Guvernul SUA și cu cele din cadrul Programului NATO de Investiții în Securitate (NSIP);

- realizarea de achiziții prin agențiile specializate NATO;

- perfecționarea continuă a personalului cu responsabilități în domeniul achizițiilor;

- menținerea și dezvoltarea potențialului de cercetare, expertiză și consultanță tehnică și tehnologică în domeniul militar și dezvoltarea capacităților de testare și evaluare ale Ministerului Apărării Naționale;

- realizarea controlului specific pentru importurile și exporturile de produse speciale;

- standardizarea și optimizarea procesului de supraveghere a calității la furnizorii de echipamente și tehnică militară, precum și asigurarea compatibilității echipamentelor și armamentului din dotare cu cele din înzestrarea statelor membre NATO.

Pentru îndeplinirea acestor obiective, în Ministerul Apărării Naționale este implementat Sistemul integrat de achiziții pentru apărare, un instrument modern de monitorizare a programelor de achiziții, similar celor din țările membre NATO, cu ajutorul căruia se identifică și se stabilesc atât nevoile și cerințele de noi arme, cât și prioritățile privind necesarul de resurse și se coordonează și controlează procesul de achiziții.

Managementul activității de cercetare-dezvoltare și inovare (CDI)

Domeniul cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării contribuie la înzestrarea cu sisteme de armament performante, prin implicarea în realizarea programelor majore de achiziții, în cooperare cu parteneri strategici interni sau externi și prin transferul de tehnologii de vârf către industria națională de apărare.

Cercetarea-dezvoltarea și inovarea în domeniul apărării asigură suportul științific și tehnologic necesar îndeplinirii misiunilor încredințate Armatei României, prin dezvoltarea și valorificarea potențialului științific și tehnologic propriu, urmărind gestionarea eficientă a resurselor alocate și atragerea de resurse din mediul civil, intern și internațional.

Cercetarea științifică și tehnologică se realizează de către instituțiile specializate ale MAPN, instituțiile militare de învățământ superior și alte structuri nominalizate prin norme și instrucțiuni.

Obiectivele cercetării-dezvoltării și inovării în domeniul apărării urmăresc:

- creșterea performanței prin:
 - realizarea obiectivelor și priorităților de dezvoltare a capabilităților operaționale pentru categoriile de forțe;
 - menținerea și dezvoltarea competenței științifice și tehnologice naționale în domeniul apărării;
- asigurarea resurselor proprii prin:
 - creșterea alocațiilor pentru cercetarea științifică în cadrul programelor majore ale MAPN;
 - dezvoltarea infrastructurii CDI, inclusiv prin accesarea fondurilor structurale;
 - dezvoltarea resursei umane implicate în activitatea de cercetare și îmbunătățirea atractivității pentru tinerii specialiști;
 - intensificarea acțiunilor de utilizare a rezultatelor cercetării, prin colaborarea la realizarea de produse cu operatori economici din industria de securitate;
- implicarea în realizarea programelor și proiectelor multinaționale din domeniul cercetării-dezvoltării pentru apărare, prin participarea în consorții multinaționale pentru atragerea de fonduri pe baza contractelor atribuite în regim competițional de programele UE;
- asigurarea contribuției naționale la realizarea obiectivelor stabilite de NATO și de Agenția Europeană de Apărare (EDA) în domeniul capabilităților pe termen lung, a apărării împotriva terorismului, a detecției și avertizării timpurii a amenințărilor, prin implicarea MAPN în programele și inițiativele comune coordonate de NATO sau EDA;

— cooptarea sectorului privat în activitățile CDI prin atragerea comunității științifice din mediul civil privat și guvernamental la realizarea proiectelor CDI de interes pentru MAPN, finanțate din bugetul propriu.

Managementul infrastructurii de apărare

În concordanță cu eforturile pentru îndeplinirea standardelor necesare în domeniu se vizează păstrarea integrității și a dezvoltării patrimoniului imobiliar al armatei la un nivel care să corespundă cerințelor necesare pentru îndeplinirea misiunilor specifice încredințate.

În acest context va continua procesul de adaptare a cadrului legislativ caracteristic domeniului construcțiilor, necesar pentru asigurarea respectării cerințelor esențiale privind calitatea în construcții și, nu în ultimul rând, pentru alocarea resurselor umane și financiare necesare atingerii obiectivelor.

De asemenea este vizată reglementarea activității privind circulația terenurilor, în vederea păstrării intangibilității patrimoniului imobiliar al armatei, aflat în proprietatea statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

Obiectivele privind infrastructura imobiliară pentru apărare

Se au în vedere următoarele:

— optimizarea politicilor de dezvoltare a infrastructurii imobiliare în concordanță cu nevoile reale ale utilizatorilor infrastructurii imobiliare prin stabilirea priorităților necesare;

— îmbunătățirea capacității de anticipare a nevoilor de facilități imobiliare printr-o mai bună colectare a informațiilor despre starea și nevoile de reabilitare a construcțiilor din cazarmile ministerului.

Optimizarea politicii de dezvoltare referitoare la infrastructura imobiliară a Ministerului Apărării Naționale impune obligativitatea respectării unui minim de cerințe privind menținerea stabilității cadrului legislativ aplicabil în domeniul investițiilor imobiliare finanțate din fonduri publice, orice perturbare a acestuia la nivel național ducând la modificări în cascadă, cu efecte negative asupra respectării termenelor de realizare a obiectivelor imobiliare.

Pentru îndeplinirea acestor obiective, prioritățile pe termen scurt și mediu vizează:

— corelarea infrastructurii militare cu misiunile și structura de forțe revizuită, dezvoltarea capabilităților militare, precum și cu cerințele privind poziționarea/disponerea echilibrată a forțelor pe teritoriul național;

— dezafectarea infrastructurii și relocarea, acolo unde este posibil, a forțelor în alte locații și utilizarea în comun a aceluiași facilități, având ca scop reducerea numărului de imobile în folosință;

— adaptarea cadrului legislativ național în domeniul realizării obiectivelor de investiții imobiliare ale Ministerului Apărării Naționale la prevederile cadrului administrativ și juridic al NATO, astfel încât derularea proiectelor din cadrul programului NSIP să fie executate cu celeritate;

— reducerea cheltuielilor de funcționare a cazarmilor prin identificarea, testarea și aplicarea de soluții alternative.

Pe termen lung, activitatea se va concentra pe:

— realizarea obiectivelor de investiție imobiliară prin parteneriate public-public și public-privat;

— inițierea demersului de creare a cadrului legislativ necesar, astfel încât Ministerul Apărării Naționale să poată beneficia, prin programele operaționale regionale/sectoriale, de fonduri europene pentru reabilitarea unor imobile aflate în administrare.

O importanță deosebită se va acorda implementării proiectelor imobiliare în infrastructura ce derivă din Parteneriatul strategic cu Statele Unite ale Americii, precum și a celor care asigură prepoziționarea echipamentelor militare ale aliaților pe teritoriul național.

CAPITOLUL 6

Resursele financiare

Planificarea și programarea resurselor financiare pentru apărare se realizează în concordanță cu prevederile Strategiei naționale de apărare a țării, direcțiile de acțiune ale Programului de Guvernare și obiectivele politicii de apărare stabilite prin prezentul document, prin intermediul programelor majore ale Ministerului Apărării Naționale.

Alocarea eficientă a resurselor financiare reprezintă cheia dezvoltării viitoarelor capabilități necesare transformării Armatei într-o structură modernă.

România se află în plin proces de dezvoltare a capabilităților de apărare necesare îndeplinirii angajamentelor internaționale și apărării naționale, iar alocarea pentru apărare a unui procent inferior celui de 2% din PIB afectează respectarea de către țara noastră a angajamentelor asumate și îndeplinirea obiectivelor planificate.

În contextul constrângerilor bugetare cu care se confruntă toate statele membre, și România a trebuit să găsească soluții

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE ȘI CERCETĂRII ȘTIINȚIFICE

ORDIN

pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.179/2015 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 4 mai—26 iulie 2015, începând cu anul școlar 2015—2016

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare, luând în considerare Adresa Colegiului Tehnic „Alexandru Ioan Cuza” din municipiul Suceava din data de 25 martie 2015, înregistrată la ARACIP cu nr. 765 din 28 martie 2015, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 44/2016 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale și Cercetării Științifice,

ministrul educației naționale și cercetării științifice emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului educației și cercetării științifice nr. 5.179/2015 privind acordarea acreditării pentru nivelurile de învățământ, specializările și calificările profesionale din cadrul unităților de învățământ preuniversitar de stat evaluate în perioada 4 mai—26 iulie 2015, începând cu anul școlar 2015—2016, publicat în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 755 din 9 octombrie 2015, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La unitățile de învățământ din județul Suceava, la poziția nr. 1, unitatea de învățământ Colegiul Tehnic „Alexandru Ioan Cuza” va avea următorul cuprins:**

Nr. crt.	Denumirea unității de învățământ	Hot. ARACIP de evaluare/dată	Denumirea persoanei juridice inițiatoare	Adresa unității de învățământ, tel./fax, e-mail	Nivel de învățământ/ Nivel de calificare	Profilul/ domeniul	Domeniul pregătirii de bază	Calificarea profesională	Limba de predare	Forma de învățământ
„1	Colegiul Tehnic «Alexandru Ioan Cuza»	15/04.05.2015	—	Municipiul Suceava, Calea Unirii nr. 49, tel.: 0230/516752, fax: 0230/516753	Liceal/ Nivel 3 (conform Hotărârii Guvernului nr. 866/2008) Nivel 4 (conform Hotărârii Guvernului nr. 918/2013)	Tehnic	Electric	Tehnician electrician electronist auto	Română	Cu frecvență (zi)
							Mecanică	Tehnician mecanic pentru întreținere și reparații	Română	Cu frecvență (zi)”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale și cercetării științifice,
Monica Cristina Anisie,
secretar de stat

București, 6 aprilie 2016.
Nr. 3.600.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2016 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

